

MOROS DE MARRAKESCH

1901-2001

CRÒNICA DE LA FESTA

Passen els anys, la Festa es fa més rica.
Filaes han hagut que són record,
però tu estàs ací, sòbria i bonica,
igual que el primer any fent-li la cort

a Sant Jordi, vigia que no es cansa,
vetllant el foc que sempre ha estat votiu,
el cor en alt, com amorosa aliança
tres quarts de segle mantinguda al viu.

En esta data en què l'alcoiania
- feta vincle fidel de moreria -
d'esta noble filà puja de grau,

demaneu-li a l'invicte Cavaller
que amb providència i tutelar voler
dispensi als Marrakesch noces de pau.

Estos versos extrets del poema que Joan Valls, baix el títol *Lloança a la Filà Marrakesch*, ens dedicà amb motiu de les Noces de Diamant, avui un quart de segle després segueixen sent clam i prec en aquest Any de Centenari.

Donant-li a tant especial aniversari la importància que es mereix, hem encetat una Festa carregats d'il·lusions, i la responsabilitat de ser dignes successors d'aquells que ens van precedir i que han portat el prestigi dels Marrakesch a cotes tant altes. A tots ells dediquem estes Festes i des de l'admiració més profunda el nostre agraïment.

Després d'arrancar del calendari la fulla del mes de Març i rebre amb alegria la d'Abril, anunci de Festa, el mateix dia-1 els components de l'Esquadra Centenària gaudien d'un dia de camp assajant amb el cavall que els acompanyaria en l'Entrà. Però després del dinar, un infortunat accident baixant del cavall, va acabar en fractura de tibia i peroné de Miguel Àngel Sancho Bito, el nostre Primer Tro i Cap Batedor de la dita Esquadra. Fet que el va fer passar pel quiròfan i, que si bé el va privar de l'anelada Esquadra, ell va saber afrontar-ho amb el bon humor i moral que el caracteritza, i en cadira de rodes o en cames va estar al front de la filà en tots els actes. Un any més la Setmana Santa es retarda, i fins el dia 15, ens fa esperar el tan desitjat Diumenge de Glòria. A les vuit del matí la Filà va omplint-se de festers disposats a gaudir d'un bon esmorzar i acompanyar als Gloriers, Fernando Mira Mira i Antonio García Miralles.

A les 9,30 h sens presenten abillats amb el nostre volgut disseny Marrakesch, sent l'enveja de tothom, que es rep amb forts aplaudiments. Entre el fum i l'olor a pólvora de la mascletà prenem el camí cap a l'Ajuntament.

Des d'allí acomiadem a Toni García que acompanyat d'un grup d'amics es dirigeix, junt a la resta de Gloriers, al Preventori. I mentre, Fernando Mira es disposa a representar-nos en l'acte que en breus instants recorrerà els carrers d'Alcoi anunciant un any més la Festa. Arribats a la part alta i abans d'enfilar Sant Nicolau, se'ns

prepara un refrigeri a la Filà Verds, on Fernando comenta que aquest acte supera en molt qualsevol idea que del mateix tingues.

Acabades les Glòries es retroben els nostres protagonistes a l'Ajuntament. Plens d'eufòria intercanvien els seu sentiments, i podem observar com Toni, al que considerem que tot so pren a broma, aquest acte li ha tocat el cor, emocionant-lo les visites al Preventori i a la Residència de Ancians.

Tots junts i acompanyats per la nostra Banda de Muro, ens dirigim a la filà per seguir gaudint de esta jornada i entre pas-dobles i marxes, amb un local ple de festers i acompanyants; fruïm d'un exquisit dinar, en el transcurs del qual el Primer Tro lliura unes plaques commemoratives als glorieters i els felicita per la seva actuació.

Al dia següent, sense a penes temps per recuperar-nos, és el torn dels xiquets i el nostre glorieter Cristian Raigal Francés, pren la comunió a l'Arxiprestal de Santa Maria. A l'acaba els marrakesch i la banda acompanyem al glorieter, envoltat pels seus familiars fins a la filà, on està preparat un esmorzar que ens donarà les forces necessàries.

Acabat l'esmorzar la mare de Cristian el prepara i li acaba de donar els últims retocs. A la porta, la mascletà anuncia l'eixida del xiquet, la banda inicia la música i baix una pluja d'al·leluies que escampen al vent la nostra centenària presència al carrer i els noms dels fundadors, enfilem Sant Nicolau amunt per acompanyar-lo al punt d'inici de l'acte que al llarg de la seva vida mai oblidarà.

A les 13,30 arriben al Parterre els Glorieters, puntuals i esgotats. En finalitzar l'acte entre un munt de gent, musiques que arranquen, responsables de filaes i familiars que reclamen el seu xiquet per felicitar-lo i arreplegar-lo, recuperem a Cristian.

El local de la filà es queda xicotet per donar cabuda als festers i als convidats del Gloriet, que compartim un suculent dinar i un excel·lent ambient festiu. El moment es aprofitat pel Primer Tro, per lliurar a Cristian una placa, que li recordarà per sempre que el dia de la seua Primera Comunió ens representà al carrer.

El dimarts 17 una amplia representació de marrakesch acompanyen la imatge de Sant Jordi -El Xicotet- en la processó del trasllat. La devoció que el poble li té al Patró, queda patent un any més per l'alta participació que es registra.

Per fi arriba el dijous i després d'un bon sopar ens concentrem a la Font Rodona per fruit l'única Entradeta d'aquest any. A les 22,30 hores amb tota puntualitat la nostra banda arranca als acords de la marxa *Marrakesch*, mentre el número d'esquadres va augmentant i anem omplint Sant Nicolau. Una excel·lent entrada que el públic va aplaudir.

El divendres 20 és el torn de l'Esquadra Especial del Centenari, a las 23,30 h amb un carrer replet de públic, arranquen el nostres esquadres, el cap batedor es Filiberto Bou, qui substituirà a Miguel Sancho. Els rostres pletòrics de felicitat baixen prenent el carrer i conquerint al públic.

Al mig dia del dissabte ja està tot a punt i l'olla en marxa, un nombrós grup de festers comparteixen vermut i un reconfortant "putxero", preparant el cossos. A la nit, tant prompte s'acaba l'Himne, el local va quedant-se xicotet per acollir als festers que arriben; la Banda de Muro posa la música al desitjat moment, els plats d'olla van quedant-se buits i la felicitat es reflecteix als rostres. En a penes unes hores la nostra indumentària tornarà a ser l'admiració de propis i estranys.

Abans de les 5 de la matinada, una nit tancada envolta als primers festers que prenen el carrer, camí de l'Arxiprestal de Santa Maria, per assistir a la missa que rememora aquell llunyà 1276, al mateix temps que reafirmem els nostres vots a Sant Jordi i aprofitem per demanar-li uns dies de pau i felicitat.

Aquest any el bàndol moro va preparant l'eixida de la Diana al carrer Sant Llorenç, novetat que es provarà, a efectes d'evitar puga coincidir l'arribada dels primers cristians i la possibilitat de no haver acabat d'eixir totes les filades mores, com va ocórrer. Tinguérem que deixar entrar en la plaça a la Filà Vascos abans, i mentre es preparàvem davant la tribuna, arribaren al Cantó el Pinyó els Contrabandistes, fet que va alterar la nostra arrancà. L'Unió Musical de Muro sota la batuta del mestre Jeremies Sanchis inicia el magnífic pas-doble de Paco Esteve, *La Penya El Frare*, i el cap de Diana, Alejandro Satorre Payá, fent gala del seu domini, ens regala una supèrbia arrancà que captiva als presents. La nostra esquadra avança entre forts aplaudiments del públic.

Cada acte té el seu valor, però l'arrancà de Diana, apart de ser el primer del programa, té un compromís afegit que el fa especial com és el fet d'estar davant d'un públic fidel i crític, unes persones que abans de les 5 de la matinada ocupen els seus illocs davant l'Ajuntament per tal de no pedres aquest acte, i es de fet el millor jurat.

En l'Avinguda del País Valencià, José A. Calatayud pren el relleu com a cap de Diana i a les notes de *Benicadell* de Joan Enric Canet, encapçala als seus dianers carrer amunt; a l'arribada al Parterre el sol es reflecteix als metalls i ens regala una imatge preciosa de la Diana.

Al Partidor prenen el relleu els dianers i l'Unió Musical ens interpreta el pas-doble *Agüero*. Als primers acords Ricardo Canalejas, lluint ampli somriure, demostra l'art necessari per gaudir d'una bona arrancà que mereix els aplaudiments mes efusius. Carrer Sant Nicolau a baix Ricardo evoluciona amb soltesa davant la magnífica Diana, que va arplegant el reconeixement del públic.

Per la vesprada llueix un sol daurat, el Partidor es vist amb tots els colors, envoltat d'un meravellós trontoll i "organitzat desordre". Van prenent cos les fantasies, i l'islam inunda tots els espais.

A la carretera del Molinar descobrim a Filiberto Bou, cap batedor de l'Esquadra Especial. L'estampa es idíl·lica, sobre el preciós cavall *Canyero*, caximba en ma,... però deixem per després la descripció. En aquest moment tenim la certesa que els marrakesch, després de cent anys seguirem sorprenent a l'espectador.

Al carrer Sant Vicent va prenent forma l'entrà dels Marrakesch. A la indiscutible bellesa del nostre estendard s'afegeix la del camell que munta Pau Gomez Navas, portador del Guió. L'escolten dos genets a cavall portant banderes amb l'estrella de cinc puntes; cobrint carrer parelles de marrakesch i esquadrers de relleu donant pas a l'Esquadra.

Don Paco Laporta Valor va regalar a la Festa el disseny innovador que buscava, i fruit del seu art més inspirat, és la imatge que any darrere any, ens sorprèn per la seua sòbria estètica.

Mario Valdés Pérez, Primer Tro d'Honor, xafarot en mà situa l'esquadra al punt d'arrancar, la percussió inunda l'ambient, els cors canvien el ritme, l'Unió Musical de Muro i La Xafigà llancen a l'aire les notes encisadores de *Marrakesch*, marxa de José Mª Ferrero. Mario dirigeix l'arrancà, dominant el xafarot, perfecte coneixedor de la marxa, doncs fou ell qui l'estrenà al carrer. La seva serietat i el seu estil doten d'elegància l'arrancà i el Partidor admira i aplaudeix la magnífica Esquadra. Les marxes *Xavier El Coixo* de Joan García Iborra i *Moros del Riff* del mestre Alcaraz Ramis aniran sucudinse al llarg del recorregut. Darrere avancen palanquins i la resta de filà portant banderins i espingardes.

Per fi sens mostra l'espectacular imatge de l'Esquadra Especial del Centenari, el disseny és obra d'Antoni Aznar i Mullor, membre de la mateixa que, fidel al centenari

esbós, recrea un homenatge dotant-lo de tota l'esplendorosa riquesa, sense perdre l'elegància i sobrietat de la nostra indumentària.

El Cap d' arrancà és Ismael Orts Payá, gaudint de les notes de la *Marxa Centenària*, obra del mestre Amando Blanquer, que seràn interpretades per l' Unió Musical d'Atzeneta sota la direcció de Ramon García. En el moment just i entre una salva d'aplaudiments que no cessaran en tot el trajecte, arranquen els esquadriers, al davant el seu cap batedor, Fili, senyoreja. El conjunt forma una estampa sorgida d'un somni, avancen i Sant Nicolau, Plaça d'Espanya, San Llorenç i País Valencià, cauen rendits al seu pas.

Testimoni privilegiat es el Primer Tro, Miguel Àngel Sancho, que degut al seu accident, ocupa el lloc més alt de la carrossa del Cop, minaret d'excepció que li permet observar, ple d'orgull, un públic encisat, espectadors admirats i reconeguts que aplaudeixen el pas de la seva Filà, al temps que veu garantit el futur de la mateixa observant la quantitat de xiquets que omplin la carrossa que posa fi a la Centenària Entrà dels Marrakesch.

El dia 23, dedicat al Patró, amaneix un sol esplèndid, la Segon Diana més concorreguda que mai, doncs el nombre d'assistents desborda les previsions i lamentablement no poden formar tots per falta d'espigardes. Avança Avinguda. País Valencià amunt i els més joves són protagonistes de l'acte.

Al mig dia es celebra en l'Església de Maria Auxiliadora una missa, al finalitzar la qual es beneeix una imatge de Sant Jordi, que aquest any li ha correspost per sorteig a Felipe Ara Molla. L' Unió Musical de Muro ens acompanya en pasacarrer fins a la Filà, envoltats en un ambient festiu.

A la arribada ens preparem per a una foto de tots el festers en el Parc del Viaducte, i a l'acabar es dirigim al Hotel Reconquista per compartir el tradicional dinar de germanor acompanyats de les nostres dones, i amics membres de la Junta directiva de l' Unió Musical de Muro, puix la Filà vol aprofitar el acte per retre un homenatge a la banda. Als postres Miguel Àngel Sancho, té unes paraules per als músics, que ens acompanyen des de 1987, donant-li a la Filà l'art musical que els ha fet destacar com una de les millors bandes i els obsequia un pergami que recull els dos aniversaris, els seus 200 anys de Música de banda a Muro i el nostre Centenari, correspon Salvador Palmer, President de l' Unió, amb una foto de tota la Banda i una placa gravada amb el text: "*Una amistat noble es una obra mestra a duo. L' Unió Musical de Muro felicita a la Filà Marrakesch d'Alcoi amb motiu del seu cent aniversari*". Després imposa les insígnies de plata i lliura els pergamins de reconeixement a la pertinència Filà durant 25 anys a : Alfredo Llorens Largo, José Andrés Sempere Miralles, Amadeo Lucas Sancho i José Mª Segura Martí.

La Processó General s'inicia amb el Guió portat per un dels components de l'Esquadra Centenària, fent-li escolta la resta d'esquadriers formant una elegant imatge, els segueix L' Unió Musical de Muro i la resta de festers que, afortunadament, cada any són més.

Per la nit la Retreta pren els carrers, obsequiant al públic i repartint alegria i bon humor. Mentre tant a la filà com va ocórrer la nit anterior, amb un local ple de festers i amics, sens va servir per part del Restaurant Nou Fontanars un esplèndid sopar digne de les millors taules, i a l'acabar ball, excepte el Primer Tro que des de la cadira de rodes es conformava bromejant i compartint l'alegria pròpia d'estes festes.

El dimarts 24 la Placeta Mossèn Josep anava rebent els marrakesch que, carregats amb l'arcabús, es disposaven a prendre part a l'Alardo del matí, resultant ser molt nombrós i oferint una estampa preciosa conforme discorria pels carrers.

Els guerrers esgotats buscaven el descans a la filà, al mateix temps que ens delectàvem amb un excel·lent dinar, aprofitant les últimes hores per formar als sons dels pasdobles i marxes que interpretava la nostra banda.

L'Alardo de la vesprada es va veure minvat de participants, com malauradament passa tots els anys, motiu que possibilita la nostra derrota i el triomf dels cristians.

En finalitzar l'alardo en processó es trasllada l'imatge de Sant Jordi a la seva església i es realitza l'Acció de Gràcies al Patró, moments de reflexió que serveixen per fer balanç i prendre consciència de tots aquells somnis que has tingut durant l'any, totes eixes il·lusions que mantenies han passat, unes s'han convertit en realitat, altres no han deixat de ser una quimera, però el resultat cal valorar-lo de molt positiu. Sant Jordi ens ha regalat pau, harmonia, participació, en resum unes bones Festes i els Marrakesch, hem sabut anunciar públicament amb molta gallardia que portem cent anys fen-li la festa al Patró, i ens espera tot un any d'activitats al voltant d'esta celebració.

Aquesta Crònica va dedicada als nostres fundadors, sense els quals no estaríem ací. Un grup d'artistes, industrials i homes de bé, que des del seu amor a la Festa, la van saber dotar de renovada inspiració per treure-la de la letargia en que es trobava. En aquest nou segle la Festa afortunadament gaudeix de bona salut, però els Marrakesch devem seguir treballant per ser dignes hereus d'aquests festers.

Visca Sant Jordi!! Visca Els Marrakesch!!

Alcoi, Abril de 2001

ALFREDO LLORENS LARGO